

Belirsizliğin Sarnıcı

— *ercaga* · 26 Ocak 2020

İklimlerden iklimlere yayılan sessiz bir korku,
gergefinden yıkanan bir uyku,

Şehirlerden geçip gecelerin

Titreyen düşlerin gölgesinde yol alan kimsesiz bir sorgu,
İnsanlığın kırılan sesinde yaşamaya çalışan ürkek bedenler,
İnsanlığın soğuk nefesinden yansıyan solgun kederler,
Sessizliğin oyulduğu bir ânın gölgesinde fısıldaşan zıtlıklar,
Yalnızlığın bir kan gibi aktığı damarlarda çırpınan sesler,
Köşebaşlarında ıssızlaşma ritüelleri, evlerdeki hınzır gülüşmeler,
Gönüllerden gönüllere karışan acemi bir portre,
Yalnızlığın aynasında kaç kere çarmıha gerildin bilinmez,
Yalnızlıksızlığın aksinde kaç kere döndü umudun yakarışa bilinmez,
Çarmıha ne kadar gerilirsene geril, dönemezsin benliğinin özüne,
Kaldırımların kuytusunda günlerce dolaşırsın beyhûde,
Yalnızlıksızlığın koridorunda kimsesizliğin kimselere erişmez,
Belirsizliğin sarnıcı görünür gittikçe silikleşen gölgenin içinde...